

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOŚCIAŃSKI**

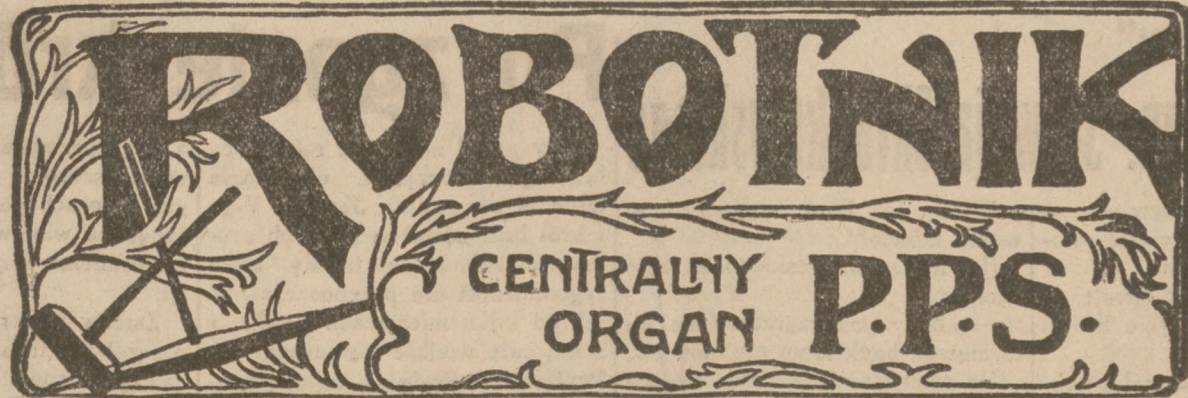
REDAKCJA przyjmuje interesantów od 11 do 12 i do 3-ej po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.

ADMINISTRACJA czynna od 9-5 bez przerwy, w soboty do 3 popoł.

KASA czynna od 12 do 2-ej.

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

PROLETARJUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Wydawca: Rada Naczelna P. P. S.

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 5.06-70

DYREKCJA — 2.20-15

ADMINISTRACJA — 5.18-08

DRUKARNIA — 2.76-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Cena numeru 20 groszy

Warunki prenumeraty: w Warszawie z odnośnieniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnośnienia zł. 4.70 na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—Za zmianę adresu 50 gr.
Ceny ogłoszeń: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajne 40, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20 gr. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie
Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń tekstowych i zwyczajnych 6-szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada

Drugi front

Trzeba sobie uprzytomnić dzieje polskie sprzed lat kilkudziesięciu, by oceni w całej pełni ten olbrzymi skok ideowy wódł, jakiego dokonał obóz tak zw. narodowy od tamtego czasu. „Linia rozwojowa” jest w samej rzeczy co najmniej karkołomna; od „Ligi Polskiej”, prawie rewolucyjnej pod względem społecznym, „masonskiej” i powstańczo-niepodległościowej aż do „teoryj”, wobec których nieboszczka „Rola” Jana Jeleńskiego stanowiłaby nieosiągalny szczyt kultury i powagi myślenia, — to jest bądź co bądź dystrans wcale duży.

Obchodzi nas w tej chwili tylko stan obecny.

Propaganda obozu „narodowego” została zakrojona na skalę bardzo szeroką. Mamy mnóstwo pism i pisemek aż do „Warty” włącznie; mamy akcję zgromadzeniową; mamy — ponad wszelką wątpliwość przesłanki — idee i pojęć środowiska „narodowego” do środowiska „sanacyjnego”; artykuł ostatni „Gazety Polskiej”, pióra, jak się zdaje, p. Ign. Matuszewskiego, jest jaskrawym tego dowodem; „Warszawski Dziennik Narodowy” podniósł ten fakt z dużą słusznością.

Zawsze warto nazywać rzeczy po imieniu. Idee i pojęcia propagandy obozu „narodowego” maszerują regularnie krok za krokiem wślad za ideami i pojęciami ruchu hitlerowskiego w „Trzeciej” Rzeszy. Słynne antyżydowskie „ustawy norymberskie” odegrały rolę jakiegoś objawienia dla polskich „nacionalistów”. Ta swoista „międzynarodowość polskiego „nacionalizmu, jego wyjątkowa zdolność do niewolniczego naśladowania obcych wzorów, w najdrobniejszych nawet szczegółach, przeraża prosto każdego człowieka, któryby pragnął dla wszystkich myśli politycznej kierunków — smodziłości.

A tymczasem zachodzi zjawisko wręcz odwrotne; koła tak zw. narodowe ulegają asymilacji ideowej, płynącej spoza granicy zachodniej Rzeczypospolitej; ten proces „równania się” na Berlin Hitlera podawany zostaje codziennie ludziom w Polsce w postaci najbardziej wulgarniej, rozpaczliwie demagogicznej, beznadziejnie naiwnej. Bo proszę wziąć „pepek świata” — sprawę żydowską w ujęciu „narodowym”; znajdziecie wszelkie możliwe tłumaczenia na język polski — bezpośrednie czy pośrednie — „doktryn” hitlerowskich; nie znajdziecie najskromniejszej choćby próby rozwiązania sprawy żydowskiej. A przecie o to właśnie — zdawałoby się — powinno chodzić!

Ta kwestja żydowska zataja w umysłowości „narodowej” wszelkie wielkie zagadnienia życia polskiego. Nawet system rządzenia pozostał na widowni głównie z punktu widzenia... rzekomej uległości wobec „wpływów żydowskich”.

To nie są żarty. Polska Pra-

cuja i w mieście i na wsi stoi w obliczu zadań ogromnych i w obliczu trudności ogromnych. I pokolenie dzisiejsze, i pokolenie następne muszą dać ze siebie mnóstwo wysiłku najbardziej ofiarnego. Dlatego to pogrążanie problemów, od których zależy sam byt kraju — przebudowa społeczna, gospodarka pla-

Sytuacja we Francji

Radykałowie zerwali z systemem gabinetów koncentracji narodowej

Wybór dep. Daladiera na prezesa partii radykalnej wywołał stosunkowo niewiele komentarzy w prasie francuskiej, której zainteresowanie zwrócone jest przede wszystkim na przesilenie gabinetowe. Niemniej jednak wybór Daladiera ma duże znaczenie dla polityki partii radykalnej, gdyż świadczy on — jak podkreśla dep. Blum w socjalistycznym „Populaire” — o definitywnym zerwaniu radykałów z systemem gabinetów, opierających się na zasadzie t. zw. unii narodowej, lub rozejmu partyjnego. Powierzenie dep. Daladierowi prezesury partii przesunęła partię radykalną w kierunku obrony demokracji i reform społecznych, których wyrazem jest Front Ludowy.

Prasa prawicowa różnie przyjmuje wybór Daladiera. „Echo de Paris”, atakując w gwałtownej formie Herriota, twierdzi, że Daladier symbolizuje skrajną dążność, gwałtowność i krew, przelaną w dniu 6 lutego.

„Journal de Debats” podkreśla, iż uchwała radykałów jest wymierzona nie tylko przeciw polityce wewnętrznej Rządu Laval, ale także przeciw polityce zagranicz-

Nowy projekt ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym prac. samorządowych

Wczoraj doręczono Związkowi Zawodowym Pracowników Miejskich i Użyty. Publicznej projekt ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników samorządowych, opracowany przez Ministerjum Spraw Wewnętrznych.

Omówienie tego projektu podamy w jutrzejszym numerze, ograniczając się obecnie do podkreślenia tylko ważniejszych jego zasad.

Wprowadza on trzy rodzaje ubezpieczeń: Samorządowy Zakład Emerytalny, ubezpieczenia we własnym zakresie Związku Samorządowego i ubezpieczenie ogólne ZUS, a to w zależności od charakteru służbowego pracownika (publiczno-prawny i prywatno-prawny), o-

W Chinach Pochód wojsk czerwonych

Z Tokio donoszą: Dzienniki zamieszczają wiadomości z południowych Chin o walkach na wielką skalę między oddziałami Czung-Kai-Czeka a chińską czerwoną armją. Walki rozgorzały w prowincji Gujdzow. Czerwoni widocznie mają zamiar dotrzeć poprzez tę prowincję do Szeczuanu, aby połączyć się tam z innymi czerwonymi oddziałami. 5 dywizyj rzado-

nowa, wolność polityczna, godność i prawo człowieka, sprawa narodowościowa, — w mętnej fali dywersji antysemickiej staje się prawdziwym niebezpieczeństwem. Na parę lat przed wojną groziło to samo ówczesnemu ruchowi niepodległościowemu. Wtedy atak został odparty. Dziś groźba zawisła nad wal-

Na froncie i poza frontem

Niezadowolone wśród włoskich wojsk kolorowych

Sytuacja na froncie północnym nie uległa wczoraj większym zmianom. W dalszym ciągu toczą się walki partyzanckie pod Aksum i Makalle. Podobno Włosi przygotowują się do generalnej kontroli ofensywy, celem „oczyszczenia” rejonu Tembien z wojsk abisyńskich. Narazie samoloty włoskie przeprowadzają loty wywiadowcze. Jeden z samolotów przeleciał nad Dessie. Z ogrodu pałacu cesarskiego karabiny maszynowe

ostrzeliwały samolot. Jeden z karabinów był obsługiwany przez cesarza Haile Selassie. Samolot leciał na wysokości kilkuset metrów tak, że pociski abisyńskie nie trafiły weń.

Na froncie południowym przeprowadzane jest przegrupowanie sił. Na pomoc wojskom Rasa Desty zmierzają oddziały, pozostające pod dowództwem Dedzasmacza Makonnena, gubernatora prowincji Wollamo. Za kilka dni przegrupowanie zostanie ukończone. Posiłki, złożone przeważnie z oddziałów nieregularnych, liczą około 50,000 ludzi.

Według zeznań jeńców askaryjskich, w oddziałach Askarysów wzrasta niezadowolenie, ponieważ oddziały te używane są stale w pierwszej linii ognia. W kilku wypadkach wyraźnego nieposłuszeństwa dowództwo włoskie zareagowało dość łagodnie, gdyż oddziały ogarnięte fermentem, odesłano na

raz lat pracy. Stąd też uprawnienia emerytalne pracowników są bardzo różniczkowane. Projekt wyłącza pracowników i emerytów z dotychczasowych praw emerytalnych i obcina obecnie i przyszłe emerytury przeciętnie o 25 — 30%, nie licząc obniżki spowodu podwyższonej podatków uposażeń. Warunkowo, a nie z reguły, jak to miało miejsce dotychczas, będzie zaliczana do wysługi emerytalnej służba wojskowa, lub praca niepodległościowa.

Cały projekt ustawy, możnaby określić zdaniem, że jest likwidacją dotychczasowych uprawnień pracowników samorządowych.

Cały projekt ustawy, możnaby określić zdaniem, że jest likwidacją dotychczasowych uprawnień pracowników samorządowych.

ką o zmianę ustroju społecznego, o likwidację systemu rządzenia. Robotnik, chłop i pracownik umysłowy muszą ją znowu odeprzeć. To jest — dzisiaj — nasz drugi, ale wagi pierwszorzędnej, front.

M. NIEDZIAŁKOWSKI

Ruch robotniczy wobec wojny

Dn. 16-go b. m. odbyło się w Paryżu posiedzenie wspólne zarządów Międzynarodówek Socjalistycznej i Zawodowej, na którym powzięto jednomyślnie uchwałę w sprawie wojny abisyńskiej.

Uchwała stwierdza na wstępie z zadowoleniem, że opinia publiczna świata z coraz większym powodzeniem domaga się przeprowadzenia sankcji i silnej organizacji bezpieczeństwa zbiorowego.

Uchwała wskazuje zwłaszcza na Anglię i Francję, gdzie pod naciskiem opinii publicznej udaremniłono „przysiężenie Laval — Hoara”.

Obie Międzynarodówki wzywają wszystkie należące do nich partje i związki, by podwoiły swe wysiłki: więcej niż kiedykolwiek jest niezbędna czujność mas, by wbrew zdradzieckim manewrom różnych podejrzanych kół, przywrócić i utrzymać pokój.

Międzynarodówki z najgłębszym oburzeniem piętnują barbarzyństwo faszystowskie, wyrażające się w umyślnym bombardowaniu szpitali.

Międzynarodówki oczekują od Ligi Narodów, że na zbrodnie faszystowskie wobec prawa międzynarodowego i elementarnych uczuć ludzkich odpowie wreszcie całym ciężarem przewidzianych w pakcie Ligi sankcji. Należy zwłaszcza natychmiast zabronić wywozu do Włoch nafty, węgla, żelaza i stali.

Uchwała przypomina obowiązki państw Ligi z tytułu art. 16 paktu Ligi i stwierdza, że skuteczną akcją zbiorową w obecnym zatargu włosko-abisyńskim może być beznadziejna, jeżeli państwa, a szczególnie państwa śródziemno-morskie, nie będą zdecydowane wspólnie odeprzeć napad na jedno z nich i jeżeli obrona zbiorowa nie będzie zgóry należycie przygotowana.

Międzynarodówki protestują najostrzej przeciw nadużyciom, uprawianym na temat wielkiego i skomplikowanego zagadnienia podziału surowców, zagadnienia, które winno być rozwiązane w atmosferze pokoju, ale którego niewolno używać, jako pretekstu dla przedłużenia wojny w Abisynji i ofiarowania napastnikowi premii w innej formie.

Międzynarodówki oświadczają ponownie, że żaden kompromis z napastnikiem, lecz tylko całkowite wykonanie prawa międzynarodowego i przykładne odparcie gwałciciela pokoju może powstrzymać innych ewentualnych napastników.

JEŻELI NAPAD MUSSOLINIEGO NIE ZOSTANIE ODPARY, ISTNIEJE MAŁO NADZIEI, BY W BLISKIEJ PRZYSZŁOŚCI MOŻNA BYŁO UNIKNĄĆ NAPADU ZE STRONY NIEMIEC HITLEROWSKICH, LUB MILITARYSTYCZNEJ JAPONJI.

Najszybsze zakończenie wojny w Afryce bez koncesyj na rzecz napastnika faszystowskiego, pozostaje najbliższym żądaniem klasy robotniczej w jej walce przeciw faszystom i za pokojem.

Sprawa Hauptmanna wikła się coraz bardziej

Gubernator Hoffmann oświadczył wczoraj w Trenton, iż polecił odroczyć egzekucję Hauptmanna, ponieważ ma nadzieję, że cała sprawa zostanie wkrótce wyjaśniona.

Sprzecznosci w zeznaniach świadków na procesie skłoniły go do zwrócenia się do policji, by podjąć nanow wysiłki w celu wykrycia rzekomych współsprawców zbrodni. Waszyngtoński detektyw Robert Kick, któremu gubernator polecił zbadać sprawę, usiłował będzie dostarczyć dowodów, że znalezione w pobliżu siedziby pika Lindbergha zwłoki dziecka nie są zwłokami synka Lindbergha. Jednym z dowodów ma być fakt, że prześwietlenie znalezionych zwłok wykazało ślady pewnej utłumności na nodze tego dziecka, podczas, gdy syn Lindbergha żadnego tego rodzaju uszkodzeń nie miał. (PAT)

Agenci „Gestapo”

poza granicami Niemiec

Z Wiednia donoszą agencji PRESS:

Socjalistyczna niemiecka prasa emigracyjna zapowiada ogłoszenie listy tajnych agentów policji politycznej min. Goeringa t. zw. „Gestapo”, działających poza granicami Niemiec.

Lista obejmować ma 300 nazwisk agentów, operujących w Austrii, Czechosłowacji, Francji, Polsce i Szwajcarii. Jest rzeczą znaczącą, iż wśród agentów „Gestapo” znajdują się również ludzie pochodzenia żydowskiego a także liczne kobiety.

Równocześnie z ogłoszeniem listy tajnych agentów podane będą informacje, dotyczące metod działania poszczególnych agentów oraz środowisk, w których oni operują.

Największa ilość agentów „Gestapo” skoncentrowana jest w tych krajach, w których powstały liczne skupienia emigrantów z Niemiec.

Szczególnie Czechosłowacja, Francja i Szwajcaria stanowią teren operacyjny licznych agentów policji min. Goeringa. Agenci ci działają również w Polsce, w której przebywa znaczna ilość emigrantów żydowskich z Niemiec.

Zadaniem agentów „Gestapo” jest śledzenie działalności emigrantów, przyczem system prowokacji uprawiany jest na szeroką skalę.

Rozwiązanie parlamentu japońskiego

Premier japoński Okada ogłosił wczoraj dekret o rozwiązaniu parlamentu. Akt ten interpretowany jest w kołach politycznych jako manewr, mający na celu uniknięcie uchwalenia Rządowi wotum nieufności, do czego zmierzała partja Sejukai, posiadająca większość w parlamencie. Nowe wybory mają być rozpisane 22-go lutego. (PAT)

Urywki ze „Strzępów meldunków“

Dzieje ostatnich lat w ujęciu gen. Sławoja-Składkowskiego

O książce gen. Sławoja-Składkowskiego p. t. Strzępy meldunków pisaliśmy, jak dotąd, dwa razy, powtórzyliśmy parę ustępów za „Głosem Narodu“ i zrobiliśmy w niedzielę ubiegłą parę własnych uwag. Dziś przytaczamy znowu parę ustępów w brzmieniu dosłownym. Teksty przytoczone umożliwią nam ocenę ostateczną. Red.

ROZWIĄZANIE SEJMU.

Po objęciu Rządu przez Pana Marszałka, nikt w Polsce nie wątpił, że wkrótce zajdą znaczne zmiany w życiu politycznym Państwa.

Jakoż, dnia 29 sierpnia 1930 roku, o godzinie szóstej i pół po południu, wezwani zostaliśmy do Prezydium Ministrów na Radę Gabinetową. Punktualnie o oznaczonej godzinie, Pan Marszałek zasiadł na fotelu premiera, obok Niego minister Beck.

Komendant wyglądał źle i zmęczony, jak zwykle w okresach wyjątkowej pracy. Dla nas, ministrów, jest ciągle surowy i — celowo samotny.

Widocznie przyjdą ważne decyzje, które narzuci nam Pan Marszałek.

Gdyśmy siedli przy stole obrad, Pan Marszałek zaczął mówić głosem głębokim i podnieconym:

— „Zabrałem Panów, by dać wam wniosek do uchwalenia. Wniosek ten brzmi o rozwiązaniu Sejmu.“

„Ta głupia konstytucja. Ta głupia konstytucja...“

Proszę panów, ja przystępuję do mowy.

Ja dawno zmierzylem swoje możliwości i niemożliwość pracy Pierwszą rzeczą, która mnie skłania do rozwiązania Sejmu, jest system niemożliwości babrania się w wielkich brudach.

Nigdy tego nie mogłem zmieścić, — urodziłem się we dworze i nazywali mnie paniczem, i nie mogę brać się w brudach, i wtedy wołę zabić człowieka.

Tymczasem w Sejmie, ja ciągle musiałbym brać się w brudach. Druga rzecz, panowie posłowie zrobili rzecz w przestępowaniu prawa w sposób liczny i ciągły.

Jak ja mogę zależeć od czasu wakacyjnego jakiegoś drania... Musiałbym odpowiadać na te draństwa stale gwałtem, odpierając próby anarchizowania Państwa w sposób bezczelny.

(Przedrzeźniając)... „W imieniu Sejmu!“

Sejm jest tylko, gdy jest posiedzenie!

Inaczej jest to banda, której ja szanować nie mogę!!!

Muszę więc popełniać ciągle gwałt za małe świństwa posłów.

To trwałoby za wiele czasu i postawiło Rząd w upokarzające stanowisko.

Jestem człowiekiem Wojny, mogę popełnić gwałt, ale nie mogę siec „takiego pana“ na ulicy za strzelanie do policji... Jakis immunitet!!

To jest drugi powód, może najstraszniejszy.

Trzeci, wreszcie, motyw — jest to mus wytwarzania ciągłej nowych sytuacji z Sejmem.

Musiabym popełniać gwałt za gwałtem i wtedy — życie by mi zbrzydło.“

Tu Komendant przerwał, bębniąc palcami po stole i patrząc w dół.

Jeden z ministrów zapytał, kiedy będą wybory.

Komendant spojrział na niego bystro i odpowiedział z żywością:

— „Przepraszam, to ja zanadto dam.“

Konstytucja pozwala rozwiązać Sejm, ale wszystkie rzeczy związane z terminami należą już do Pana Prezydenta i o tem nie mogę dyskutować z panami.

Ja powiem wam tylko, że mam teraz okres zacięcia, bo to byłoby wypoczywa... Kara musi ich spotkać, a pan, od razu, o terminach wyborów.

Wybory będą napewno rozpisane, bo ja rządę konstytucyjnie. Ja dla Polaków nie będę czynił wychodków przez „okrośowanie“.

Ja mogę iść nawet już na seję budżetową, ale to jest obrzydliwe... W razie sprzeciwu dyktatorem będzie komisarz policji, wyznaczony przez pana Składkowskiego, który będzie ciągle po mordach bić, tak, że zęby latać będą.“

Znowu paru ministrów zwróciło się do Pana Marszałka z projektem zmiany ordynacji wyborczej, na co Komendant odparł:

— „Ja już zwalczyłem dużo prawnych zastrzeżeń pana Cara, ale tak daleko iść nie mogę.“

Już konferowałem nawet z prokuratorami, ale ja nie będę za tem, niestety, by zmienić ordynację wyborczą.

Co panowie chcecie, mamy nad sobą: Sąd Najwyższy, „Trajbnau“ Administracyjny, kompetencyjny i... jej... jej...!!

I pan Car ich broni!!!

Minister Zaleski pyta, czy uchwała jest tylko zasadniczą, czy też należy rozwiązać Sejm w pewnym terminie.

Komendant: „Ja nie mogę tego Panu Prezydentowi narzucać, bo to jest jego rzecz.“

To jest sekret Pana Prezydenta. Dlatego, dopóki nie mam zgody Pana Prezydenta co do terminów, to nie mogę nic postanowić.“

Na uwagę jednego z ministrów, jak można uniknąć sesji budżetowej Sejmu, Pan Marszałek odpowiada zniecierpliwiony:

— „No, to wie pan, bardzo praktyczny wzgląd.“

Najgłówniejsza rzecz jednak jest to, jak będzie z wyborami.

— Proszę panów, ja poddaję pod głosowanie rozwiązanie Sejmu.

Kto jest za tem?!

(Ogólne podniesienie rąk, bo, no, niechby tylko nie!!!)

— „Ja jadę teraz do Pana Prezydenta i, dopóki pan Beck nie zawiadomi panów, po powrocie z Zamku, zechcą panowie nie mówić nikomu.“

Wtedy, jak Beck zawiadomi, to wolno mówić!“

(Do ministra Zaleskiego, ze śmiechem):

— „Żeby pan zagranicy nie informował, bankierem nie mów!“

Na posiedzeniu przeszła kwestja mianowania pana Jagodzińskiego na kierownika województwa Stanisławowskiego, poczem Pan Marszałek pojechał na Zamek.

Następnego dnia, 30 sierpnia, ukazał się Dekret Pana Prezydenta o rozwiązaniu Sejmu i Senatu.

Wybory do Sejmu zostały wyznaczone na 16 listopada, a do Senatu na 23 listopada.

Tak więc, w grudniu tego roku, w myśl zapowiedzi Komendanta, wracam, zapewne do wojska.

„Król umarł — niech żyje król“

Zarządzenia, akty konstytucyjne i tradycyjne

OSTATNIE CHWILE KRÓLA JERZEGO.

O ostatnich chwilach króla Jerzego podają następujące szczegóły: Król gasł spokojnie bez cierpienia. Skoro tylko lekarze zauważyli zbliżający się koniec, zawiadomili o tem królową i dzieci, które złożyły się do łóżka umierającego i pozostali tam do ostatniego tchnienia króla.

Gdy stało się jasnym, że zbliża się koniec króla Jerzego, w pałacu Sandringham poczęto czynić przygotowania do aktów oficjalnych. Wiadomość o zgonie króla została przetelefonowana premierowi, ministrowi spraw wewnętrznych i lordowi kanclerzowi. Poczyniono natychmiast przygotowania do zwołania Tajnej Rady Koronnej.

Po stwierdzeniu zgonu króla, królowa wdowa zawiadomiła telefonicznie o śmierci swego małżonka wszystkich członków rodziny, którzy nie byli obecni w Sandringham. Następnie królowa udała się do swych apartamentów w tawarzystwie księżnej Kentu.

KONSTYTUCJA I TRADYCJE ANGIELSKIE.

Śmierć króla Jerzego V pociąga za sobą zarządzenia i akty państwowe, bądź przewidziane w praktyce konstytucyjnej, bądź też uświęcone tradycją.

Z chwilą zgonu swego ojca, książę Walji został królem, jako Edward VIII. Zwyczaj, że natychmiast po zgonie króla następcą tronu zostaje automatycznie jego sukcesorem, trwa od czasu Henryka VIII. Nowy król wysłał natychmiast telegram osobisty do ministra spraw wewnętrznych, komunikując mu o zgonie ojca. Minister spraw wewnętrznych zakomunikował ten fakt skolei lordowi-

majorowi City Londyńskiej, który dał polecenie uderzenia w wielkie dzwony katedry św. Pawła.

W myśl uświęconej tradycją terminologii, „wysoki i potężny książę Edward - Albert - Chrystian - Jerzy - Andrzej - Patryk - Dawid“ został proklamowany jako „nasz, prawem wskazany zwierzchni władca Edward VIII, z łaski Boga, król Wielkiej Brytanji, Irlandji i dominjonów brytyjskich poza morzami, obrońca wiary, Cesarz Indji“.

Uroczysta koronacja odbyła się dopiero po roku po zakończeniu żałoby dworskiej.

Zgodnie z tradycją, lord - major City Londynu otrzymał o godz. 12.30 w swojej siedzibie w City następującą depezę od nowego króla:

„W głębokim smutku komunikuję panu, że mój ojciec zgasł spokojnie dzisiaj przed północą.“

(—) Edward“.

Depesza ta jest pierwszym znakiem, że nowy król będzie nosił imię Edwarda.

DEPEZE KONDOLENCYJNE.

Ze wszystkich stron świata nadchodzą depeze kondolencyjne. Wszyscy szefowie państw i Rządy zagraniczne nadsyłają wyrazy współczucia.

W Polsce po otrzymaniu wiadomości o zgonie króla Jerzego 5-go na wszystkich gmachach flagi państwowe opuszczone zostały na znak żałoby do połowy masztu.

Szef kancelarii cywilnej, z polecenia Prezydenta R. P. udał się do ambasadora Wielkiej Brytanji, celem złożenia kondolencji w imieniu Prezydenta.

POGRZEB KRÓLA JERZEGO.

Pogrzeb króla Jerzego V odbędzie się za tydzień lub 10 dni.

Bezpieczeństwo w kraju pogarsza się

Buozet Min. Spraw Wewnętrznych w komisji

Po tygodniowym wypożyczeniu Komisja Budżetowa nowego Sejmu przysłała we wtorek do dalszego rozpatrywania budżetu na rok 1936-37. Na porządku dziennym był budżet Min. Spraw Wewnętrznych.

MOWA MINISTRA SPRAW WEWN. — RACZKIEWICZA.

P. minister podniósł na wstępie, że budżet MSW jest preliminarzowy o przeszło 5 milj. zł. mniej, aniżeli w roku ubiegłym, a w porównaniu z dawnymi latami, o blisko 60 milionów zł., co stanowi ¼ część budżetu. Minister podkreśla, że resort jego nie cieszył się sympatją poprzednich sejmów.

Następnie p. minister przechodzi do omawiania działalności swego resortu i stwierdza, że stan bezpieczeństwa w kraju uległ pogorszeniu w ub. roku. Wzrosły szczególnie kradzieże, a ponadto wzrosła liczba zbrodni stanu do 510 (w r. 1934 — 333), rozbojów w bandzie do 138 (w r. 1934 — 108), rozbojów pojedynczego do 758 (w r. 1934 — 604).

W sposób jeszcze bardziej wydatny wzrosła ilość wypadków rozruchów i oporu władzom. W pierwszym półroczu r. ub. 3071 (w r. 1934 — 2067), oraz wypadków zakłócenia spokoju publicznego 48938 (w r. 1934 — 34.224). P. minister te ostatnie przestępstwa

Po zgonie króla Jerzego V

Gdy przed niespełna rokiem cała Anglja uroczystie obchodziła 25-lecie panowania Jerzego V-go i król brał udział w licznych uroczystościach, które trwały kilka tygodni, nikt nie przypuszczał, że już po kilku miesiącach Anglja, a z nią całe wielkie imperjum W. Brytyjskie, okryje się żałobą spowodowaną zgonem Jerzego V-go.

Gdy się mówi o żałobie, która okryła cały naród angielski, nie jest to zdawkowy frazes, lecz odpowiada do nastrojowi całego angielskiego społeczeństwa. Zarówno bowiem Jerzy V-ty, jak i jego zmarły w 1910 roku ojciec Edward VII, umieli sobie tem zyskać popularność we wszystkich warstwach społeczeństwa, że nie przekraczali granic zakreślonych im przez prawo i zostawiali parlamentowi,

a więc przedstawicielstwu narodowemu, szerokie prawa decydowania o losach państwa, prawa uświęcone wielowiekową tradycją i niepisaniem przepisami konstytucji.

Zmarły wczoraj król Jerzy V wstąpił na tron już jako 45-letni następca tronu. Jeszcze starszym następcą był Edward VII, który długo musiał czekać na tron, ponieważ matka jego, królowa Wiktorja, zasiadła się na tronie 64 lata, od 1837 do 1901 roku.

Za jej długiego panowania Anglja doszła do szczytu potęgi, dzięki wielu wybitnym politykom, którzy otaczali tron Wiktorji, że wymienimy tylko Beaconsfield, Salisbury'ego, Gladstone'a i Cecila Rhodesa.

Dynastja panująca w Anglji jest dom Hanowerski, który zasiadł na tronie angielskim w roku 1714 i zaczął się od Jerzego I. Królowa Wiktorja, poślubiwszy księcia Alberta z domu sasko - koburskogotajskiego, zamknęła łańcuch dynastji hanowerskiej, a król Ed-

ward VII był pierwszym królem domu sasko - kobursko - gotajskiego.

Na tron wstępuje obecnie populary w Anglji książę Walji, który będzie panował pod imieniem Edwarda VIII.

Uchodzi on za demokratę, ponieważ zarówno u siebie w knie, jak i podczas licznych swych podróży po świecie chętnie zapuszcza się w dzielnice robotnicze, wdaje się w rozmowy z ludźmi z tłumem i t. p. Jest on dotychczas kawalerem, co stanowiło troskę zmarłego króla. Następcą tronu zostaje przeto młodszy brat króla ks. Yorku.

Zmarły król był zewnętrznym bardez podobny do zamordowanego ostatniego cara rosyjskiego, Mikołaja II. Byli oni kuzynami, synami dwóch rodzonych sióstr. Zarówno bowiem Marja Teodorowna, matka Mikołaja II-go i żona Aleksandra III-go, jak i królowa Aleksandra, żona Edwarda VII-go i matka zmarłego wczoraj Jerzego V-go, były córkami króla duńskiego, Chrystjana IX-go.

Miljon dla Małopolski

Pragniemy nieraz przebiec zastonę przyszłości i przewidzieć, gdzie i na jaki numer padnie wygrana. Wyriki ciągnieni wskazują dowodnie, że nie miejsce zdoła numer i że szanse są zawsze jednakowe i niezależne od względów terytorjalnych lub innych, a o wygranych decyduje wyłącznie ślepy traf.

Miljon ostatni padł na Nr. 44.794 nabyty przez pp. W. S., K. J., panią F. oraz grupę pracowników Huty Robotniczej w kolekturze Nr. 597 Józefa Maschlera w Tarnowie. Szczegóły, dotyczące nowych „miljonów“, będziemy mo-

gli podać w dniach najbliższych.

Oprócz miliona padły też 21 b. m. dwie wygrane po 50.000 zł. na numery 49.428 i 194.122 będące własnością mieszkańców Lwowa, Krakowa, Kołomyi, Borysławia i Szamotuł.

W ciągu trzech dni losowane teraz będą wygrane pocieszenia. Kilka dziesiątków tysięcy osób będzie mogło wziąć bezpłatny udział w I-iej klasie 35-iej Loterii. Ciągłnienie tej klasy rozpocznie się 20 lutego, a plan przewiduje wygrane po 100.000, 50.000, 20.000 i mnóstwo pomniejszych.

Przegląd prasy

Endecy niezadowoleni. Odrodzone B.B.

Pustka ideowa w „sanacji“

„Warszawski Dziennik Narodowy“ oczywiście jest niezadowolony, że młodzież socjalistyczna zorganizowała wiec przeciwko antysemityzmowi, a zwłaszcza nie posiada się z oburzenia, że ten wiec miał masowy charakter.

Organ Stronnictwa Narodowego w swej „dobrociwości“ gotów jest przebaczyć nam, socjalistom walkę z antysemityzmem, bo przede wszystkim według wnikliwej oceny prasy nacjonalistycznej socjaliści — to żydzi. Natomiast „Dziennik Narodowy“ nie może przeboleć, że przeciwko hecom antysemitycznym wypowiada się także młodzież ludowa:

Na wiecach tych przemawiał „przedstawiciel Związku Młodzieży Wiejskiej „Wici“, entuzjastycznie przyjmowany“. Nazwiska owego filosemickiego wiciowca „Robotnik“ nie podaje: „Wici“ uchodzą za odłam młodzieży, związanej ze Stron. Ludowym, które na swym ostatnim kongresie oświadczyło się za odebraniem z rąk żydów przemysłu i handlu. Przyjęło ono nawet — dość zresztą ogólnikowo — zasadę narodową. Jak więc może organizacja młodzieży ludowej bratać się z towarzyszami.

Rozumiemy ten gniew, ale współczuć nie możemy.

Co będzie na miejscu B. B. Na ten temat głowią się najlepsze mózgi w „sanacji“ i dotąd nic z tego nie wyszło. Ponoć teraz planują reorganizacyjne mają zostać zrealizowane. „Goniec“ pisze na ten temat:

Zdaje się, że ostatecznie zwycięży plan płk. Sławka. Jak już donosiliśmy w myśl tego planu powstanie „półpaństwowa“ organizacja, która będzie zrzeszeniem rozmaitych związków i stowarzyszeń społecznych z jednej strony a przedstawicielami samorządów terytorjalnych i gospodarczych z drugiej. Byłyby to więc rozszerzone kolegiaty wyborcze do Senatu, uzależnione od władz organizacji w Warszawie. Mówi się o nazwie „Państwowy Związek Pracy Społecznej“.

Celem tego Związku ma być objęcie spadku organizacyjnego po BB, oraz przygotowanie społeczeństwa do nowych form życia politycznego w ramach zmienionego ustroju.

Japonja niezadowolona z Edena

Z Tokio donoszą: Dzienniki zamieszczały wywiad z admirałem Nagano, prezesem japońskiej delegacji na konferencji morskiej w Londynie. Adm. Nagano oświadczył korespondentom japońskim, iż „polityka Edena stopniowo wytworza niesprzyjającą dla Japonji atmosferę“. Adm. Nagano podkreślił również, iż U. S. A. prowadzą w stosunku do Japonji tę samą politykę, co i Anglja. (ATE).

Świat w zdarzeniach

— „KOENIGSBERGER ALLG. ZTG.“ donosi z Kowna, iż w różnych okolicach Litwy trwają wciąż wrzenia wśród chłopów. W powiecie rosińskim i taurogińskim aresztowano ostatnio szereg osób.

— W MIEŚCIE BARI (Włochy) spłonęła rafineria nafty. Do gaszenia pożaru użyto oddziałów wojska. Magazyny nafty palily się z wielką szybkością. Straty materialne są bardzo wysokie. Liczba ofiar w ludziach wynosi 7 osób, 21 osób odniosło ciężkie obrażenia.

— W NOCY NA 19 BM. spłonął doszczętnie trzypiętrowy hotel turystyczny na Białym Krzyżu w Beskidach, który był własnością Beskidverein. Strata wynosi 1 i pół miliona koron. Ofiar w ludziach nie było, albowiem spowodował brak sniegu, hotel o 110 łóżkach był zupełnie próżny.

— UBIEGLEJ NOCY trąba powie

Na uniwersytetach w Hiszpanji

Na uniwersytetach w Madrycie, Sewilli, Walencji i Owiedo doszło do zajść na tle politycznym pomiędzy różnymi grupami studentów. W Madrycie doszło do bójek. W Walencji wykłady zostały zawieszane. Na uniwersytecie w Sewilli ogłoszono strajk, ponieważ jeden z profesorów groził prawnicowym studentom rewolwerem. (PAT).

trza wyrządziła ogromne straty w Lampico (Meksyk). Wiele budynków drewnianych zawałilo się, dachy zostały zerwane. Kuter rybacki przewrócony przez fale zatonął, z 11 ludzi zalogi uratowano tylko jednego.

— Z HASING - KING donoszą, że w pobliżu stacji granicznej Suifenhon w prowincji Kirin wykołcił się pociąg osobowy. Jedna osoba poniosła śmierć na miejscu, a 24 odniosło ciężkie obrażenia. Lokomotywa i 6 wagonów wykołczyły się, 10 wagonów spadło z nasympu. W okolicach tych panują niezwykle chłody, które dochodzą do 45° poniżej zera.

— URZĄD MARYNARKI AMERYKAŃSKIEJ DONOSI, że zakłady Douglas Aircraft Co w Santa Monica w Kalifornji otrzymały zamówienie na budowę 114 samolotów bombowych. Koszt zamówienia na wynosi 3.636.000 dolarów. Według oświadczenia urzędu marynarki nowe samoloty mają być jednopłatowcami t. zw. typu T. B. D., które mogą rozwinąć o wiele większą szybkość od innych typów i mają szerszy promień działania.

— NAJWIĘKSZY WODNOPLATO WIEC TRANSATLANTYCKI „L'Entenat Vaisseau de Paris“, który, jak wiadomo, uległ katastrofie na Flory dzie, został wydobyty z wody. Okazało się, że skrzydło aparatu jest zniszczone, a motor został oderwany. Znajduje się on jeszcze w głębi zatoki. Nurkowie poszukują go. Wszystkie przyrządy pokładowe są uszkodzone.

Szkodliwe brednie Zagraniczna „polityka” „sanacyjnej” konserwy

Linja wytyczna zagranicznej polityki „sanacyjnej” konserwy jest znana. Zbliżenie z „Przecią” Rzeszą i Węgrami, front antysowiecki, wolne ręce dla Hitlera na wschodzie i t. d.; natomiast zimny stosunek do Francji i całkowita niechęć do Czechosłowacji. Jeśli jednak weźmiemy do ręki poszczególne pisma konserwy, zobaczymy, że jest różnica w tonie. „Czas” jest najbardziej „elegancki” i ostrożny (aczkolwiek w pamiętnych artykułach majowych z r. 1935 wyraźnie żądał wolnej ręki dla Hitlera na wschodzie)... Trochę wyraźniejsze jest czasem „Słowo” wileńskie. Jeszcze bardziej wyraźny jest — „Bunt Młodych”. A już wszystkie kropki nad „i” stawia „Nasza (?) Przyszłość”.

Istnieje bowiem także dość pękate czasopismo „Nasza Przyszłość”, co w rodzaju kwartalnika. Wydaje to czasopismo i redaguje dr. Jan Bobrzyński. Mało kto wie — z szerszej publiczności — o jego istnieniu, to też ta „Przyszłość” (ludzi przeszłości) nie krepuje się wcale, chodzi jak „po domu” w szlafroku, mówi do swoich bez ogródek. W numerze XLVI z grudnia z. r. p. redaktor J. Bobrzyński umieszcza artykuł „SOJUSZ ANTYBOLSZEWICKI”. Trudno sobie wyobrazić coś bardziej płaskiego i prostackiego. Zwłaszcza że wyraża — na Francję! — na Czechosłowację! na Rumunię! Tylko jeszcze Węgry „kochane”, tylko Hitler są jeszcze czegoś warte w tej „zdemoralizowanej” i „zmarksizowanej” Europie! A tak, bo właśnie z Marksem chce walczyć p. Bobrzyński — jako z głównym wrogiem. Warto przeczytać te prymitywne rozumowania, bo niejedno ciekawe sztychło wylazi z konserwatywnego worka.

Francja? Szkoła mówi! Jest to państwo „zbyt haselkowe” (!). „Zresztą gospodarzo była nam zawsze niemiła”. Poza (słuchajcie! str. 153) we Francji „ambasador Sowietów rzadzi potajemnie, tak niemal, jak ongiś Repnin w Polsce”. Repnin był agentem Rosji przy rozbiore Polski; analogia więc znakomita. Czemże jest nasz sojusz z taką Francją? czego jest wart? Autor radzi zwrócić się raczej ku Anglii, bo związek z nią „korzystniejszy jest i naturalniejszy od sztucznej (!), już tylko sztandarowej sympatii z Francją, z którą realnych interesów (?) na większą skalę robić nam trudno”.

Rumunia? Ależ tam siedzi p. Titulescu! Buduje on (w obawie przed Węgrami) „bramę wpadwa” do Europy dla Sowietów. Tworzy dla nich „pomost lotniczy Moskwa-Praga”.

Czechosłowacja? No, tu już p. Bobrzyński się nie krepuje. Tu dobywa najmocniejszych tonów ze swej wojowniczej liry. Zwłaszcza hasło „słowiańszczyzny” wyprowadza go z równowagi, bo „tą drogą infiltrują się do nas pojęcia bolszewickie” (!).

Usunawszy w ten sposób ZSSR, Francję i „Małą Ententę”, jako możliwych sojuszników dla Polski, autor bez trudu otrzymuje, jako jedynę wyjście sojusz z Węgrami i Hitlerem. „Dlatego winniśmy narazie stanąć we froncie z NIEMCAMI” (153).

Poco? Otóż — powiada p. Bobrzyński — Niemcy podobno idą na Rosję. „Jeżeli to się sprawdzi, to czy ten kolonizatorski ruch niemiecki nam zaszkodzi?” I pokazuje się, że (zdaniem autora) nie tylko nie zaszkodzi, lecz nawet ewentualnie pomoże. Posłuchajmy uważnie (str. 154):

„Stychać (?) coś o perspektywach podziału Rosji na północną strefę wpływów niemieckich i na południową wpływów polskich (!). Na razie to oczywiście tylko mgła marzeń, spirytystyczna zjawia. Ale twierdzi ludzie, że zjawy nieraz się materializują”.

Teraz już wiemy, czego chce

autor w imieniu konserwy. Zaprasza Polskę do „podziału Rosji” do spółki z Hitlerem. Zaprasza Polskę do wspólnej wyprawy zbrojnej na Wschód. Chce skłonić Polskę do zerwania sojuszu z Francją, do oddania Czechosłowacji na łup Niemcom i Węgom.

Krótko mówiąc „Nasza (wido- czenie) ziemianka” Przyszłość” chce postawić przyszłość Polski na kartę niezmiernie ryzykownych awantur. Chce oddać Polskę na łaskę i niełaskę niemieckiego, ultranacjonalistycznego faszystwu. W klasowym zaślepieniu zrywa naturalne związki Polski, potrzebujące pokoju, z Francją, z Czechosłowacją, z Rumunią, z ZSSR Poto, by osamotnioną, izolowaną, bezbroną uczynić igraszką w ręku niemieckiego szowinizmu i niemieckiego wojska.

Wszystko to są BREDNIE, ale brednie niezmiernie szkodliwe. Podkopują wszelkie zaufanie do naszej polityki we Francji, ZSSR, M. Entencie.

O Izbach Pracy Kilka uwag

Wobec przygotowywania przez Rząd projektów Izb Pracy, których wprowadzenie już od dłuższego czasu jest usilnie zalecane przez organizacje pracowników umysłowych, zbliżonych do sfery rządowych, sprawa ta stała się aktualna i wymaga bliższego omówienia.

Izby Pracy po wielkiej wojnie są to przedewszystkiem urzędowe przedstawicielstwa pracowników fizycznych i umysłowych, wypowiadające wobec władz państwowych i wobec społeczeństwa, czego chce ogół pracowników w zakresie spraw, bliżej go obchodzących. Są to więc sejmiki pracownicze, reprezentujące ogół pracowników całego Państwa lub pewnego większego okręgu, podobnie, jak sejmiki powiatowe lub wojewódzkie i rady miejskie reprezentują ogół ludności danego obszaru, a izby handlowe, izby rzemieślnicze, izby lekarskie reprezentują ogół kupców, rzemieślników - przedsiębiorców lekarzy.

Izby Pracy są jednak bardziej zbliżone do izb handlowych i rzemieślniczych, a więc do samorządu gospodarczego, niż do sejmików powiatowych i rad miejskich. Nie tylko dlatego, że reprezentują pewne tylko stery ludności, a nie całą ludność powiatu czy miasta, lecz przede wszystkim dlatego, że są one z czynności swych głównie sejmikami, a więc ośrodkami, w których wytwarza się i ujawnia na zewnątrz pewna wspólna opinia danej grupy i podejmuje się starania w duchu tej opinii u czynników rozstrzygających. W mniejszej mierze mają one pod swą władzą pewne urzędy, które im bezpośrednio zarządzają, podczas gdy samorząd miejski i ziemski ma bardzo dużo zakładów użyteczności ogólnej, które sam utrzymuje i prowadzi (drogi, szkoły, szpitale, ochroniska, gazownie, rzeźnie, tramwaje i t. p.), i jest wobec tego mniej naradzająca się, a więcej bezpośrednio działająca gałęzią administracji publicznej.

Izby Pracy mogą w każdej chwili odpowiedzieć, czego chce ogół pracowników w zakresie projektów rządowych, czy też projektów innych ciał publicznych, bądź też jakie ma własne życzenia i wnioski co do swych potrzeb. Tam, gdzie Izba Pracy nie ma, trzeba zwoływać luźne konferencje przedstawicieli związków zawodowych różnych kierunków, aby ustalić ze wspólną opinią ster pracowniczych. Opinia ta będzie jednak zazwyczaj mniej dokładna, mniej przemyślana, a bardziej zmienna od przypadku do przypadku, niż opinia stałego ciała, zbierającego się w pewnym jednolitym składzie przez dłuższy okres, mającego swój personel, przygotowujący obrady i pewną stałą swoją orientację.

Dlatego też nawet w krajach, — jak powojenna mała Austria, przed

Pokazują, że istotnie są, istnieją czynniki w Polsce, któreby chciały w imię swych klasowych interesów oderwać Polskę od rozumnej, pokojowej polityki, opartej na poszanowaniu sojuszu i paktów. Nie jest to korzystny akompaniament dla bądź co bądź dość ostrożnych, powściągliwych wywodów min. Becka.

Właśnie przeczytałem artykuł D'Ormessona w sobotnim „Temps” (pół-urzędowym). Jeszcze raz przestrzega przed szaleńczą polityką „wolnych rąk” dla Hitlera na wschodzie. bo to 1, ogromnie go wzmoćni i „wassalizacja” (uzależnienie) Francji stanie się tylko kwestią czasu; 2, niechybnie spowoduje wojnę światową, gdyż pokój w Europie jest niepodzielny. Są

to mądre słowa bardzo umiarkowanego, niemal konserwatywnego polityka. Ale nasi „konserwatyści” nie życzą sobie dziwnym zbiegiem okoliczności spokoju i umiaru. Chcą ryzyka, awantury, wojny. Marks nie daje spać tym „ryzykantom” — cudzemi rękami. Ziemiaństwo, magnateria, odegrała w dziejach polskich XVIII-go stulecia rolę znaną — niedawno przypomniał ją A. Świętochowski w swej „Genealogii”. Ale przeszłość już widocznie zapomniała — chcą awanturzyć „naszej przyszłości” w sojuszu z węgierską magnaterią i hitlerowskim faszystwem.

Dobrze się stało, że ta osobliwa „Przyszłość” poprostaku wszystko wypaplała. KAZIMIERZ CZAPINSKI.

zniesieniem wolności politycznych i obywatelskich za Dollfussa, gdy w sferach pracowniczych miał znaczną przewagę jeden kierunek społeczno - polityczny (socjalistyczny) i związki zawodowe tego kierunku reprezentowały bezsporne znaczną większość zorganizowanych zawodowo pracowników, — Izby Pracy zostały wprowadzone i miały poważne znaczenie, jako przedstawicielstwo z wyboru nie tylko większości, ale całego ogółu pracowników.

Izby Pracy zajmują się nie tylko stosunkami pracy i kwestiami, najsilniej z nimi związanymi, jak bezrobocie, emigracja zarobkowa, ubezpieczenia społeczne i t. p., ale także wszystkim, co dotyczy warunków egzystencji pracowników, to znaczy sprawy: zdrowia, aprowizacji, oświaty i kultury. Zajmują się również sprawami gospodarczymi, co do których pracownicy prawie zawsze są zainteresowani w wysokim stopniu. Wystarczy zaznaczyć, że Izby Pracy austriacke w okresie 1921 — 1932 r. rozpatrywały na swych posiedzeniach, na podstawie gruntownie opracowanych referatów, takie kwestje, jak tarify kolejowych i pocztowych, traktatów handlowych i polityki celnej, nadzoru państwowego nad bankami i t. p., i uchwały co do nich swoje opinie i wnioski.

Przytem wszelkie projekty rządowe w sprawach, należących do ich zakresu działania, były im obowiązkowo podawane zczasu do wiadomości, tak, aby bez ich opinii nie mogły być wprowadzone.

Izby Pracy, choć przede wszystkim są przedstawicielstwem, sejmikiem, mają także pod swym zarządem — w większym lub mniejszym zakresie — pewne własne urzędy, mające służyć dobru ogółu pracowników, lub też popierają urzędy, prowadzone przez inne czynniki publiczne. Tam, gdzie Izby Pracy istnieją, prowadzą one własne badania warunków pracy i egzystencji pracowników, opracowują statystyki, gromadzą wyroki, dotyczące stosunków pracy, a także umowy zbiorowe, prowadzą kursy wykształcenia ogólnego czy zawodowego, biblioteki, bursy, lub przynajmniej popierają najważniejsze dla pracowników instytucje tego rodzaju, utrzymują lub popierają poradnie prawne i poradnie co do wyboru zawodu.

Izby Pracy austriackie — najbardziej rozwinięty typ tej instytucji — starały się ponadto uzupełniać działalność związków zawodowych pracowniczych w dziedzinach najbardziej zaniedbanych i najbardziej wymagających dalszego zainteresowania, w niczem nie tamując działalności związków tam, gdzie mogą one same sprostać swoim zadaniom. Tak więc rozstrząsały one szczególną opiekę nad

uczniami i terminatorami (kontrola ich stosunków pracy poza państwem inspekcją pracy, z reguły wysoce niedostateczną, świetlice, wnioski o zorganizowanie specjalnej inspekcji pracy dla młodocianych i instruktorów przy cechach rzemieślniczych), badały we własnym zakresie stosunki pracy kobiet i ich szczególne bolączki, dawały dodatkową pomoc bezrobotnym, którzy wyczerpali już prawo do pomocy państwowej, samorządów i ubezpieczeń społecznych.

Nie są przeto Izby Pracy w należytem ich ujęciu wyłącznie tylko sejmikami pracowniczymi, mają także swą własną, mniej lub więcej rozwiniętą, administrację, swoje urzędy dla dobra ogółu pracowników, lub też grup pracowników najbardziej zaniedbanych, a za ich one instytucjami samorządu gospodarczego - socjalnego w pełnym tego słowa znaczeniu.

Czy zaś spełniają one należycie swe zadania i w jakiej mierze, — zależy to oczywiście od ich ustroju, — od tego, w jakim stopniu wyrażają one istotnie wolę i rozumieją potrzeby ogółu pracowniczego. Wielkie znaczenie ma tu również ogólny stan społeczny i polityczny kraju, pozwalający, lub nie pozwalający na to, aby wola ogółu pracowników miała rzeczywiste, poważniejsze znaczenie w życiu publicznym.

Do problemu Izby Pracy, omówionego już na naszych szpaltach i poprzednio przez tow. A. Szerkowskiego, powrócimy w czasie najbliższym.

Obóz w Berezie

W „Głosie Narodu” czytamy: „W obozie izolacyjnym w Berezie Kartuskiej znajduje się obecnie 15 Ukraińców, 9 komunistów i 4 narodowców. W czasie gdy premierem był p. Kozłowski, liczba odsobnionych dochodziła do 250. W tych dniach bawił w Brześciu wicemin. Kawecki, który po krótkiej lustracji urzędu wojewódzkiego udał się do Berezki Kartuskiej, gdzie zabawił kilka godzin. Wizyta wiceministra spraw wewnętrznych w Berezie Kartuskiej wywołuje rozliczne komentarze, dotyczące dalszego istnienia obozu izolacyjnego”.

NA SEZON KARNAWAŁOWY!
ELEGANCKIE

SUKNIE

WEŁNIANE I JEDWABNE
NAJNOWSZYCH FASONÓW I MATERJAŁÓW
NABYC MOŻNA NAJTANIEJ W WYTWÓRNI

FUKS I OKNOWSKI
NALEWKI 12. — Tel. 12-10-50

Liga Obrony Praw Człowieka i Obywatela w Polsce

Dnia 26 stycznia 1936 r. o godz. 11½ rano w sali WARSZAWSKIEGO TOWARZYSTWA HIGIENICZNEGO przy ul. Karowej 31 odbędzie się ODCZYT ZBIOROWY na temat

„Literatura w walce z faszystwem i wojną”

Zagaja prof. ZYGMUNT SZYMANOWSKI.

Prelekcje wygłoszą:
Jan N. Miller: Henri Barbusse.
Aleksander Wat: Aldous Huxley.
Kazimierz Czapinski: André Gide.
Teofil Wojenski: Andrzej Strug.

Józef Wittlin mówić będzie o swej powieści „Sól ziemi”. Fragmenty utworów wyżej wymienionych pisarzy odczytają artyści dramat.: Jan Kreczmar i Marjan Wyrzykowski.

Wstęp 54 gr.
Przedsprzedaż biletów w lokalu Ligi przy ul. Królewskiej 16 i w Administracji „Robotnika”, Warena 7. Sprzedaż w dzień odczytu przy wejściu.

Nie tędy droga

Z wielkiem zainteresowaniem przeczytałem artykuły prof. Szymanowskiego („Barbarzyństwo” w „Robotniku”) i prof. Kotarbińskiego („Wyraźny obowiązek” w „Kurierze Porannym”), spowodowane zajęciami na wyższych uczelniach. Wreszcie wśród profesorów znalazło się dwóch śmialków, którzy się nie boją publicznie, m mocznych słowach wyrażać swój protest i oburzenie spowodu ekscesów antyżydowskich. Ale ci śmialkowie należą do wyjątków.

Zdawałoby się, że to, co się dzieje na wyższych uczelniach, powinno wywołać zorganizowaną i jawną akcję wszystkich profesorów, celem wprowadzenia normalnego trybu życia w świątyniach nauki polskiej.

Na pierwszy rzut oka wygląda to tak, jakby kapłani nauki w tej dziedzinie zachowywali się biernie. Pedagogiczne skutki tej postawy są widoczne. Gdy grupa warcholów urzędu w sali wykładowej „ghetto” dla pewnej grupy młodzieży, profesor, który bez protestu zgadza się wyklądać w tych warunkach, wygląda tak, jakby tolerował samowolne wybryki i nawet solidaryzował się z nimi, lub jakby drżał ze strachu o własną skórę. Ani jedno, ani drugie nie dodaje mu powagi i nie budzi szacunku. Postawa profesora pośrednio toruje drogę dalszym ekscesom.

Niewielu mamy profesorów, którzyby swoją osobowością wywierali moralny wpływ na młodzież, mało wśród nich ludzi, którzyby chcieli swymi poglądami kształtować duszę studenta.

Może dlatego uniwersytet, według trafnego określenia prof. Kotarbińskiego, „jest dla teraźniejszej młodzieży tylko hurtownią od

wydawania dyplomów”. Najistotniejsze, najgłębsze przyczyny ekscesów antyżydowskich tkwią jednak we wczesnym wychowaniu współczesnej młodzieży. Wskutek ostrego „numerus clausus” nietylko w gimnazjum państwowym, ale już w szkole powszechnej, dziecka chrześcijańskie przyuczają się do tego, że Żydzi są obywatelami, którzy mają obowiązki (płacenie podatków, służba wojskowa), ale nie posiadają praw (do pracy na urządach państwowych i kształcenia się w uczelniach państwowych). Podobne stosunki panują i w wielu szkołach prywatnych.

Dziecko chrześcijańskie nieraz zapewne zastanawia się naw tem, dlaczego w szkole niema Żydów, dlaczego przyjmują dzieci innych narodowości? Jeżeli Żydów nie przyjmują, to pewnie są szkodliwi, niebezpieczni i dlatego pozbawieni praw.

Endecja twierdzi, że Żydzi sami dają do separacji i izolacji w szkołach żydowskich. W rzeczywistości jest to tylko życiowa konieczność, wywołana systematycznym wypieraniem ludności żydowskiej ze szkół i innych dziedzin życia.

Czy to wszystko może wyleczyć policjant, którego chce widzieć na wyższych uczelniach prof. Kotarbiński? Czy nie lepiej postawić ścisłą diagnozę i usunąć przyczynę. Dajcie dzieciom w szkołach prawdziwe „państwowe wychowanie”, wpajajcie im, że wszyscy obywatele, bez różnicy narodowości i wyznania są synami jednej ojczyzny, że wszyscy mają jednakowe obowiązki i jednakowe prawa, że niema parjasów, a ekscesy antysemityczne na wyższych uczelniach przejdą do historii.

Dr. med. J. Rozenblat.

Staraniem Polskiej Partii Socjalistycznej, Stowarzyszenia b. Więźniów Politycznych i Towarzystwa Uniwersytetu Robotniczego — odbędzie się dnia 2-go lutego 1936 r. o godz. 10 i pół rano w sali teatru „Ateneum”, w Warszawie, przy ul. Czerwonego Krzyża 20

Uroczysta Akademia

ku czci 50-letniej rocznicy stracenia czterech „Proletariatczyków” i pierwszej rocznicy śmierci współtwórcy „Proletariatu”, ALEKSANDRA DĘBSKIEGO.

Na uroczystość złożą się przemówienia i bogata część artystyczna. Bilety w cenie 40 gr. i 20 gr. będą do nabycia od dnia 25-go stycznia b. r. w CKW PPS., ul. Warena 7, OKR. PPS., ul. Długa 21 i Stowarzyszeniu b. Więźniów Politycznych, ul. Bielańska 9.

Zatarg w przemyśle drukarskim na Górnym Śląsku

Jedna z większych drukarni w Katowicach wypowiedziała pracę całemu personelowi, zapowiadając, że po upływie 2 tygodni pracownicy mogą być przyjęci, lecz na pogorszonych warunkach.

Warunki te byłyby następujące: 20% obniżka płac; zniesienie zapłaty za święta; zniesienie dodatku za pracę nocną; uszczuplenie innych dodatków i szereg dalszych pogorszeń. Oczywiście pracownicy na to zgodzić się nie mogą i spodziewany jest strajk.

Dzisiaj w Operze
Baron Cygański
Fedyckowska, Szczepańska, Raczkowsk
Bilety od 30 gr. do 4.50 zł.

Kto będzie następcą Laval'a? Pomoc dla Abisynji

Przewidywania i pogłoski francuskich kół politycznych

W kołach politycznych Francji panuje przekonanie, iż przesilenie rządowe nastąpi natychmiast po powrocie Laval'a z Genewy, t. j. na środowym posiedzeniu Rady Gabinetowej, tak, iż nie dojdzie już do głosowania w Izbie. W tych warunkach premier Laval natychmiast po posiedzeniu Rady Gabinetowej złożyłby na ręce prezydenta Lebruna dymisję Rządu. Wydaje się jednak mało prawdopodobne, aby Laval zgodził się na rekonstrukcję gabinetu i na zastąpienie ministrów radykalnych innymi. Świadczy o tym również słowa premiera, który wyraził się miał, iż nie zgodzi się na tego rodzaju pośpieszne naprawienie sytuacji.

Koła parlamentarne zadają pytanie kto objąłby ewentualnie ster rządów po Laval'u. W tej kwestii istnieje wiele różnych hipotez. „Oeuvre” np. rozważa ewentualność utworzenia Rządu na zasadzie t. zw. koncentracji republikanów, lub gabinetu, złożonego z samych tylko senatorów. Mówi się również o gabiniecie, składającym się z przedstawicieli lewicy i centrum bez udziału socjalistów, ale przy ich życzliwym ustosunkowaniu się. Gabinet taki zatwierdziłby tylko sprawy bieżące do czasu przyszłych wyborów. Dziennik wymienia nazwiska ewentualnego przyszłego premiera przewodniczącego Izby Deputowanych Bouissona, Alberta Sarrauta, sen. Regniera i Germana Martina.

Prawicowcy „Le Jour” uważa za

prawdopodobne utworzenie Rządu przez przewodniczącego Izby Bouissona, przy czym ster Quai d'Orsay pozostałby w ręku Laval'a, a ministrem spraw wewnętrznych byłby w dalszym ciągu min. Baganon. Czy jednak Bouisson zgodzi się na tworzenie Rządu? Ludzie, stojący blisko przewodniczącego Izby, zapewniają, iż dałby on w

Oficjalny program Japonji

Blok 3 państw azjatyckich pod egidą Japonji a przeciw ZSSR

Minister spraw zagranicznych Japonji Hirota wygłosił w Izbie dłuższe expose o polityce zagranicznej. Minister wypowiedział się na rzecz utworzenia bloku trzech państw Japonji, Chin i Mandżukuo. Dla urzeczywistnienia tego celu Japonja wysuwa trzy założenia:

1) Chiny winny wypowiedzieć się niedwuznacznie za współpracą z Japonją, która udzieli wówczas Chinom wszelkiej pomocy, zapobiegając wtrącaniu się strony trzeciej.

2) Chiny winny uznać Mandżukuo a uznanie to przygotować przez zgodę na autonomię Chin Północnych i

3) Wszystkie trzy państwa winny zjednoczyć się do walki z komunizmem. Jest to nieodzowne — mówił min. Hirota — dla ułożenia

tych wypadku odpowiedź odmowna.

Niektóre koła wysuwają kandydaturę Herriota na premiera, a ta ewentualność wydaje się mało prawdopodobna. Mówi się również o gabiniecie złożonym z samych radykałów, na którego czele stanąłby sen. Chautemps, Regnier, Steeg lub Borinet. (PAT)

stosunków z Sowiecami, które przez wielkie zbrojenia na granicy wschodniej hamują porozumienie i stwarzają niebezpieczeństwo. Dalej mówił min. Hirota, o stosunkach Japonji ze Stanami Zjednoczonymi. Oświadczył on, że o ile położenie geograficzne obu państw będzie po obu stronach uwzględnione, nie będzie napewno mowy o zatargu pomiędzy nimi. Również i z W. Brytanią może Japonja dojść do porozumienia na szerokiej podstawie politycznej i

Otwarcie Sesji Ligi

Pierwszy dzień bez sensacji

W poniedziałek rano otwarta została w Genewie 90-ta sesja Rady Ligi Narodów, przewodniczył delegat Australji p. Bruce. Po krótkim posiedzeniu poufnym, na którym ustalony został porządek dziennego posiedzenia, odbyło się posiedzenie publiczne Rady. Zagał je przewodniczący Bruce przemówieniem, poświęconem zmarłemu prezesowi konferencji rozbrojeniowej Hendersonowi. Do holdu, złożonego pamięci zmarłego, przyłączyli się kolejno ministrowie Eden, Laval i szereg innych mówców. Min. Beck w krótkim oświadczeniu przyłączył się do poprzednich deklaracji, podkreślając, że wiara p. Hendersona w postępowanie pokoju i poświęcenia dla ciężkiego i często niewdzięcznego zadania, jakie spełniał, pozyskały mu sympatję opinii publicznej w Polsce.

Następnie Rada przyjęła raport komitetu finansowego oraz raport dotyczący granicznej komunikacji kolejowej. W dalszym ciągu posiedzenia minister Laval, sprawozdawca zagałnienia współpracy umysłowej zgłosił propozycję zwołania do Genewy na 3 września 1936 r. konferencji, mającej opracować konwencję międzynarodową

maszyny drukarskie dziennika socjalistycznego pod zarzutem nieuiszczenia zaległości podatkowych. Dziennik ma być ewentualnie drukowany w innej drukarni. (PAT)

W Gdańsku

Próba zniszczenia prasy socjalist.

Po uwolnieniu od winy i kary wydawcy socjalistycznej „Danziger Volksstimme”, Fookena, przez sąd gdański od zarzutu popełnienia przestępstw dewizowych, gdańskie władze podatkowe opieczętowały w poniedziałek

Niema układu japońsko-niemieckiego

Agencja japońska Rengo donosi, iż rzecznik japońskiego ministerium spraw zagranicznych zaprzecza podane niedawno przez prasę zagraniczną pogłosce, jakoby Rzesza Niemiecka zawarła w dniu 4 stycznia w Tokio układ wzajemnej pomocy z Japonją. Pogłoska ta — zdaniem kół oficjalnych — jest zbyt absurdalna, aby ją komentować.

Rzecznik ministerium wojny rów

niez kategorię zaprzecza tej pogłosce. (PAT)

P. Mussolini ubolewa...

Prezes Międzynarodowego Czerwonego Krzyża p. Huber wystosował list do szefa Rządu włoskiego, w którym powołując się na liczne zapytania, skierowania do Międzynarodowego Komitetu Czerwonego Krzyża zapytanie o bezpieczeństwo ambulantów Czerwonego Krzyża, znajdujących się w Abisynji. Z zapytaniami takimi zwracały się również poszczególne Rządy.

W odpowiedzi na ten list Mussoli-

ni przesłał na ręce prezesa Międzynarodowego Komitetu Czerwonego Krzyża list, w którym podkreśla, że lotnicy włoscy spełniają zobowiązania międzynarodowe i, wychodząc z założenia humanitarnego, uważają za swój obowiązek szanowanie odznak Czerwonego Krzyża. Mogą jednak, zachodząc wypadki „nieumyślnego” uszkodzenia ambulansu Czerwonego Krzyża. Rząd włoski nad takimi wypadkami bardzo szczerze ubolewa.

W poniedziałek odbyło się w Genewie posiedzenie „Komitetu 13-tu”, któremu Rada Ligi Narodów powierzyła zbadanie całości sprawy sporu włosko-abisynijskiego, jak będzie się on przedstawiał w świetle informacji, które Komitet zdoła zebrać. Na posiedzeniu ustalono główne zasady raportu, który ma być złożony

Radzie Ligi. Ustalono przede wszystkim w odpowiedzi na zadanie Abisynji udzielenia jej pomocy finansowej, że pomoc ta jest w obecnej sytuacji nieaktualna, ponieważ odnośna konwencja nie została dotychczas przez poszczególne państwa ratyfikowana.

LIGA NIE WYSŁE KOMISJI SŁEDCZEJ DO ABISYNJI

Co do akcji pojednawczej stwierdzono, że nie zaszły żadne nowe wypadki, któreby akcją taką umożliwiły. Ustalono również, że nie należy wysłać komisji między narodowej dla zbadania na miejscu sposobu prowadzenia wojny, ponieważ Komitet wychodzi z założenia, że sprawą prowadzenia wojny nie można się w ogóle zajmować.

Co do sankcji uznano, że sprawa ta należy do „Komitetu 18-tu” Jednym słowem Abisynja niema na co liczyć.

DYPLOMACI KONFERUJĄ...

PAT donosi, że w poniedziałek p. Beck odbył dłuższą konferencję z premierem Laval'em. Taką samą rozmowę p. Beck odbył z min. Edenem.

Premier Laval rozmawiał z baronem Aloisim, min. Edenem i min. Titulescu. Min. Eden rozmawiał z ambasadorem Madariagą

Likwidacja strajku prawniczych studentów

Na wszystkich wydziałach Szkoły paryskiej z wyjątkiem wydziału prawnego, rozpoczęły się normalne wykłady. (PAT).

Chińska armia czerwona

Z Szanghaju donoszą: Działania wojenne czerwonej armji w prowincji Gujdzów przybierają na sile. Rząd nankijski wysłał do Gujdzów znaczne posiłki, lecz mimo to

czerwoni zdążyli zająć całą wschodnią część prowincji i zagrażają jej stolicy, m. Gujań. Chińskimi czerwonymi dowodzi generał Ho-dźow znaczne posiłki, lecz mimo to

Dla uniknięcia „nieporozumień“

Charge d'Affaires Wielkiej Brytanji w Rzymie, sir Maurice Ingram poinformował włoskiego podsekretarza stanu spraw zagranicznych Suwicha, iż ambulant brytyjski, mający udać się na front w Ogadenie, nie życząc cesarza skierowany będzie na front północny. Sir Ingram zazna-

czył, że ambulant ten znajdował się ostatnio w Dessie, Demarche charge d'affaires w Abisynji ma na celu przez ściśle określenie miejsca znajdowania się ambulansu — uniemożliwienie powtórzenia się niedawnych wypadków bombardowania chorcz przez samoloty włoskie.

Wypadek na polskim statku

Na zdążającym z Gdyni do Hull statku polskim „Lwów” wydarzył się w poniedziałek wieczorem nieszczęśliwy wypadek przed wylądowaniem statku do portu.

Jeden z marynarzy czyścił w swej kabinie rewolwer automatyczny, któ-

ry nagle wystrzelił. Kula przebiła drzwi i ciężko zraniła znaj. się na korytarzu. Wypadek nastąpił w padku w stanie ciężkim przewieziono do szpitala w Hull, gdzie dokonano operacji wycięcia kuli. Stan chorego jest ciężki. (PAT).

OSTATNIE DEPESE I WIADOMOSCI NA STR. 1 I 2.

Ludwik Sledziński

Ze wspomnień

„Ucieczki“ — część druga

Odpowiedział jej, że napewno przywiozę i dziewczyna wróciła do swych krów, które pasta, a ja skierowałem łódkę na środek rzeki, by trudniej było mnie rozpoznać z brzegu, gdzie ciągle się kogoś, kobiety lub mężczyzn, spotykało. Ponieważ w tym czasie w Archangielskiej gubernji, prawie że nie było nocy, więc postanowiłem bez przerwy jechać aż do wschodu słońca. Jednak, kiedy znalazłem się na rzece, mając po obu stronach strone, skaliste brzo gi, a na górze wielki i cichy bór, postanowiłem przybić do brzegu, zagotować trochę wody na herbatę i posilić się nieco. Gdy woda się zagotowała, spotkała mnie przykrość. Okazało się bowiem, że towarzyszy mój widocznie zapomniał włożyć do paczki herbatę z cukrem, którą sobie na drogę przy-

gotowałem. Napilem się więc gorącej wody, trochę odpoczęłem ruszyłem w dalszą drogę. Jeszcze nie mogłem, bo widocznie byłem zdenerwowany. Jechałem sobie spokojnie dalej. Słońce pięknie weszło, a tak około godz. może 9-ej rano poczułem, że w powietrzu dzieje się coś niezwykłego. Słońce zaszło za chmurę, powietrze było duszne i panowała jakaś dziwna cisza. Trwało to jednak niedługo. Skierowałem swoją łódkę ku lewemu brzegowi i w pewnej odległości od tego brzegu płynąłem dalej. Czuję się nieważko, oraz zupełnie przypuszczam, że groziła mi śmierć. Nagle zerwał się szalony wicher i moja łódeczka naprawdę zgrubiłaby wtedy moją duszę. Wicher o mało mnie nie wyrzucił, a łódkę miaotał na wszystkie strony. Przesunąłem

się ostrożnie bliżej środka łódki i trzymałem się obu rękami krawędzi mej „duszogubki”, starając się utrzymać równowagę. Dreszcz przeszedł mi po ciele. Kombino wałem, że jeśli się wywróć, to będę się trzymał łódki i pracował jedną ręką, aby tylko dobić do brzegu. Zauważyłem, że gdy do łódki nabrało się sporo wody przez ciągłe rzucanie wichrem tej lupinki, „duszogubka” stała się cięższa i mniej się kołysała. Zacząłem więc ostrożnie i powoli kierować do brzegu, od którego znajdowałem się w odległości 30 do 50 metrów. Z wielkim trudem dobiłem do brzegu, gdzie urządziłem dużą łódkę dwuwiosłową. Swoją „duszogubkę” wyciągnąłem na brzeg i zaraz chciałem zepchnąć ową dwuwiosłową i ruszyć nią w dalszą drogę. Podczas spychania jej na wodę usłyszałem jakiś głos kobiety, więc szybko schwyliłem mój węzełek z czajnikiem i ukryłem się w przybrzeżnych krzakach. Za chwilę do łódki doszła grupa ludzi — dwóch mężczyzn i trzy kobiety. Zauważyli, że łódkę ich zepchnięto na wodę i że obok stoi

inna łódka, którą dokładnie obejrzałem. Oglądałem się też wokół, szukając widocznie właściciela „duszogubki”. Obserwowałem ich z krzaków i drżałem na myśl, że mogą zacząć mnie szukać i napewno wtedy mnie znajdą. Popchnęli tylko, pogadali, a kobiety nagliły, aby jechać, wsiedli więc i skierowali łódkę na drugi brzeg rzeki. Swoją łódką dalej jechać nie mogłem, bo wicher raczej się zmagał, a nie ustawał. Postanowiłem w tych krzakach przeczekać wicher; ulokowałem się tedy wygodniej i trochę zasnąłem. Gdym się obudził, było już po południu. Postanowiłem, że pójdę dalej pieszo. Z mojego atlasu wynioskowałem, że muszę być już niedaleko Trifonowej Góry, gdzie była też liczna kolonia zesłańców i skąd zaczynała się komunikacja telegraficzna. Posiliłem się trochę i ruszyłem w drogę. Żeby nie rzucić na siebie podejrzania, podarłem rękę na pasy i przybrudziłem nieco zarówno troki, zrobione z ręcznika, jak i woreczek, zarzucony na trokach na plecy, czajnik zaś przyczepiłem do baku i,

jak „pałomnik”, z kijem w ręku, poszedłem do pobliskiej wioski. Nie zatrzymywałem się, lecz jakiegoś starego chłopca zapytałem, jak daleko jeszcze do Trifonowej Góry i czy dobrze idę. Odpowiedział mi, że droga prowadzi wprost do tej wsi, a będzie jeszcze do brych 12 wiorst. Zaraz za wioską wszedłem w las, a droga moja w lesie po jakimś czasie zaczęła się zwaćać i poprostu ginał wszelki ślad. Szedłem jednak powoli dalej, nie śpiesząc się, bo nie chciałem wcześniej przyjść do tej Trifonowej Góry. Szeroka droga na początku lasu przekształciła się w wąską. Po jakiejś dobrej godzinie drogi spotkałem dwóch ludzi, jeden z nich był młodzieńcem w wieku 20 lat. Sami mnie zapytali: Kuda to straniczok idiesz? — Dokąd to wędrowcze idziesz? Odpowiedziałem, że najpierw do Trifonowej, a potem dalej aż do Sółówek. Okazało się, że szedłem niewłaściwą drogą, więc wyprowadził mnie na dobrą już drogę, zapalili sobie i mnie częstowali machorką i tak rozstaliśmy się. (D. c. n.).

A TYMCZASEM WOJNA TRWA

Do sekretariatu Ligi Narodów wpłynęła nota Rządu abisynijskiego, w której sformułowano szereg zarzutów, co do sposobów prowadzenia wojny przez Włochów. Nota domaga się energiczniejszej, a niżeli dotychczas akcji zbiorowej, celem położenia kresu tego rodzaju faktom, jak bombardowanie ambulantów, używanie gazów trujących itd. Następnie nota protestuje przeciwko wszelkim próbom załatwienia sporu włosko-abisynijskiego w sposób, któryby w czemkolwiek uchylał zasadzie nienaruszalności terytorjum abisynijskiego i utrzymania stanu, jaki istniał przed rozpoczęciem kroków wojennych.

Wiadomości Sportowe

Echa ub. niedzieli

BOKSERZY SKODY POKONALI IKP W STOSUNKU 11:5. W gmachu Cyrku warszawskiego odbył się mecz bokserski w rundzie finałowej o drużynowe mistrzostwo Polski pomiędzy stołeczną Skodą a łódzkim IKP. Mecz zakończył się zwycięstwem drużyny warszawskiej w stosunku 11:5.

WARTA WYWALCZA ZALEDWIE REMIS W ŚWIĘTOCHŁOWIACH. W niedzielę wieczorem odbył się w Świętochłowicach, wobec 2000 widzów, mecz bokserski o drużynowe mistrzostwo Polski między mistrzem Polski Wartą a I.K.B. Warta wywalczyła zaledwie wynik remisowy 8:8.

TABELA ROZGRYWEK O BOKSERSKIE MISTRZOSTWO POLSKI. Stan rozgrywek o drużynowe mistrzostwo bokserskie Polski przedstawia się obecnie następująco:

	gry	pkt.	st. zwyc.
1) Warto	3	5	34:14
2) Skoda	3	4	25:23
3) I. K. P.	3	2	19:29
4) I. K. B.	3	1	18:30

GAZEM OZIEBIONO SZTUCZNIE

BOJSKO W KRZYNICY: W Kryniczy odbył się wczoraj wieczorem hokejowy mecz towarzyski między B.B.S.V. (Biała) a K.T.H. (Krynica), zakończony wynikiem 1:0 (1:0, 0:0, 0:0). Warunki atmosferyczne niesprzyjające. Popołudniu spadł deszcz, który w godzinach wieczornych zamienił się w mokry śnieg. Aby umożliwić odbycie meczu oziebiono sztucznie boisko gazem krynickim z szuby Żubera, przywołując go w butlach. Eksperyment ten zastosowany poraż pierwszy dał nadsposobienie dobry rezultat. Łódź okazał się na tyle twardy, że można było rozpocząć grę w warunkach prawie że normalnych. Jedynie gęsty śnieg utrudniał bieg krążka i jazdę na łyżwach.

MISTRZ HOKEJOWY RUMUNJI PRZEGRYWA NA ŚLĄSKU. W sobotę wieczorem odbył się w Katowicach, na sztucznym torze, międzynarodowy mecz hokejowy pomiędzy mistrzem Rumunji Telephon Club a reprezentacją Śląska. Zwyciężyła reprezentacja Śląska 3:1 (1:0, 1:0, 1:1). W niedzielę Polacy pokonali Rumunów 7:2.

GEDANJA BIJE PRUSY WSCHODNIE 9:7. TRAGICZNY WYPADEK NA MECZU. W Królewcu odbyło się spotkanie bokserskie polskiego klubu sportowego z Gdańską „Gedanią” z królewieckim klubem „Prusia Samland”, zakończone zwycięstwem Gedanji w stosunku 9:7. Sukces Gedanji zasługuje z tego względu na uwagę, że w zwyciężonej drużynie niemieckiej, najlepszej drużynie Prus Wschodnich znajdowało się 6-ciu zawodników reprezentacyjnych Prus. Podczas meczu zaszło tragiczne wydarzenie: jeden z widzów 45-letni kupiec Prang, prawdopodobnie wskutek zemocowania się meczem, został atakowany i zmarł na sali.

PIERWSZY MECZ HOKEJOWY W KRAKOWIE. W Krakowie odbył się pierwszy w sezonie mecz hokejowy między drużynami Cracovii i Sokoła. Spowodu rozmokego terenu warunki nie stały na zbyt wysokim poziomie. Zwycięstwo odniosła Cracovia w stosunku 6:0 (2:0, 2:0, 2:0).

BOKSERZY POLONJI PRZEGRYWAJĄ W KRAKOWIE. Rozegrany w Krakowie mecz bokserski między drużynami Wawelu i warszawskiej Polonji zakończył się zwycięstwem Wawelu w stosunku 10:6.

WISŁA REMISUJE Z MISTRZEM LWOWA. W Krakowie odbył się w niedzielę wieczorem mecz bokserski pomiędzy Wisłą a mistrzem Lwowa Lechją. Mecz dał wynik remisowy 7:7.

PLYWACKI REKORD POLSKI NA ZAWODACH W KRAKOWIE. W Krakowie w basenie YMCA odbyły się zawody pływackie z udziałem pływaka śląskich T. P. G. N. (Giszowiec), i KP. Siemianowice, Cracovia i YMCA.

Na zawodach w biegu na 100 m. st. klasycznym panów padł nowy rekord polski, uzyskany przez zawodnika śląskiego Heidricha (Siemianowice) czasem 1:20,2 (lepiej o 2 sek. od dotychczasowego rekordu).

KURSY

MATURALNE

F. A. ASTA o programie gimnazjów państwowych. Istnieją od 1921 r. Kurs klasy półroczny. Wykładają tylko profesorowie dyplomowani. Wszystkie klasy równoległe. Nowy semestr 1 lutego 1936 r. Zapisy codziennie od 5^{1/2} — 8^{1/2} wiecz.

Marszałkowska 153 i Praga, Targowa 15

Nie można dopuścić do zwyczajki cen chleba

Piekarze zażądali podwyżki ceny chleba. Tłumaczą oni, że obecnie obowiązująca cena chleba pyłowego 26 gr. za kilogram obliczona jest przy cenie mąki 19 gr. za kilogram. W rzeczywistości jednak mąka kosztuje 20,5 do 22 gr. za kg.

Chodzi piekarzom o to, ażeby podnieść cenę chleba pyłowego do 28 gr. za kilogram w sprzedaży detalicznej, bądź też o zmuszenie młynarzy do niższej ceny mąki do 19 gr. za kg.

Wyznaczony przez władze ku-

rator cechu piekarzy p. Wiechowicz mówi o podwyżce chleba, jako o rzeczy zdecydowanej.

Czy miarodajne czynniki do tego dopuszczają? Czy powoływanie się jednych spekulantów, na machinacje innych jest wystarczającym argumentem, „uzasadniającym” dotkliwy cios w interesy szerokiej mas ludności? Czy raczej nie należałoby wziąć energicznie w rzyzy zarówno p. p. młynarzy jak i piekarzy?

Domaga się tego ogół pracujących. Jak postąpią władze!

Przeciw nowym obciążeniom Akcja protestacyjna tramwajarzy

Dnia 20 bm. pracownicy Wydz. Technicznych Tramwajów i Autobusów m. st. Warszawy, w przeddzień wypłaty, dotknęci ostatnimi obniżkami plac i skutkiem nowych podatków, uchwalili przeciw temu zaprotestować.

W dzień wypłaty 21 bm., o g. 8 z rana robotnicy porzucili pracę, w celu zastanowienia się nad formą protestu i uchwalili jednogłośnie strajk, który trwał od 8-9 do 9-9.

Rewizja, areszty i opieczętowanie Związku Odzieżowego

W piątek dn. 17 b. m. około g. 8-9 wieczorem większy oddział policji wkroczył do lokalu największego związku robotników żydowskich w Warszawie — warszawskiego oddziału Związku Odzieżowego i przeprowadził ścisłą i długotrwałą rewizję w lokalu, jak również poddał osobistej rewizji wszystkich obecnych. Pomimo, że rewizja nie dała żadnych rezultatów w sensie obciążenia Związku, policja lokal Związku (przy ul. Nalewki 2a) opieczętowała i zaareztowała 6-ciu obecnych najwybitniejszych działaczy Zw., z sekretarzem tow. Himelfarbem na czele.

Podczas przesłuchania aresztowanych nie wysunięto wobec nich,

ani wobec Związku, żadnych zarzutów. Pomimo interwencji prezesa Komisji Centralnej, tow. Kwa pińskiego, aresztowanych przetrzymano dwie doby, a dopiero w niedzielę po południu wszystkich aresztowanych zwolniono, związek jednak został nadal opieczętowany.

Nie pomogła też narazie interwencja przedstawicieli Zrządu Głównego u p. naczelnika Wydziału Bezpieczeństwa, kap. Runge. Pomimo, że p. naczelnik nie mógł wobec delegacji wysunąć żadnego konkretnego zarzutu przeciw Związkowi, nie zgodził się jednak lokal Związku opieczętowania.

Związek Odzieżowy jest największą i najstarszą organizacją zawodową robotników żydowskich, znaną ze swojej wierności dla Socjalizmu i „Bundu”. Los związku wywołał wielkie poruszenie wśród robotników żydowskich.

STAN POGODY W/9 PIM

Przewidywany przebieg pogody: Chmurno z rozpozgodzeniami w ciągu dnia, gdzieś przelotne deszcze. Ciępie. Umiarkowane wiatry z kierunków południowych.

Co grają w teatrach?

TEATR ATENEUM: Codziennie ciesząca się niezmiennym powodzeniem groteska M. Hemara „Trójka hultajska” ze Stefanem Jaraczem, Stanisławem Daniłowiczem i Stanisławem Sielańskim w rolach głównych.

W przygotowaniu komedia Aleksandra Fredry „Pan Geldhab” z Jaraczem w roli tytułowej, w reżyserji Stanisława Perzanowskiej.

TEATR WIELKI - OPERA. Jutro drugi gościnny występ słynnej i wielkiej tragiczki japońskiej, Teiko Kiwa, w głównej roli „Madame Butterfly”.

TEATR NARODOWY: Dziś wiecz. „Fryderyk Wielki” Nowaczyńskiego z Solskim, Brydzińskim, Leszczyńskim i innymi.

Jako najbliższa premiera Teatru Narodowego ukaże się w piątek 24 b. m. znajdująca się obecnie w próbach najnowsza sztuka Zofji Nałkowskiej, p. t. „Niedobra miłość”.

TEATR POLSKI: Dziś i w piątek „Zburzenie Jerozolimy”.

Jutro po raz 86-ty o godz. 8 wiecz. wesole i pogodne „Stare wino”.

TEATR MAŁY: Dziś „Żołnierz i bohater” Shawa.

TEATR NOWY: Dziś komedia „Był sobie więzień”.

TEATR LETNI: Dziś „Codziennie o 5-ej”.

TEATR KAMERALNY (Senatorska 29): Ostatnie dni tryskająca humorem komedia „Sasiadka”. Wkrótce nowa sztuka Fodora „Matura”.

TEATR REDUTA: Dziś odbędzie

się w Instytucie Reduty (Kopernika 36-40) pierwsze przedstawienie komedji Ignacego Grabowskiego p. t. „Niewierny Tomek”.

Widowisko wyreżyserował Juliusz Osterwa, oprawę plastyczną — malarstwa przygotował prof. St. Rzecki, ilustracje muzyczną skomponował prof. Eugeniusz Dziewulski. W obsadzie aktorskiej — Janina Brochwiczówna (Małgosia), Rena Lewicka (Kasia), Andrzej Bogucki (Tomek), Aleksander Żabczyński (Jan), Kazimierz Wilamowski (Drah).

TEATR MALICKIEJ (Karowa 18) daje dziś i codziennie arcywesołą kom. Bus-Feketego „Trafiła pani generałowej” z Malicką i Bendą.

WIELKA REWJA. W piątek, 24 b. m. w „Wielkiej Rewji” odbędzie się premiera tryskającej humorem komedji „Potasz i Perlmutter”. A. Fertner jako Potasz da swoją, niezapomnianą kreację. Krukowski znajduje szerokie pole do popisu dla swego niezrównanego komizmu.

CYRULIK WARSZAWSKI: Dziś „Wieczna ondulacja”.

TEATR ROSYJSKI: (Nowy Świat 19) w piątki, soboty i niedziele gra sztukę Brunona Francka.

STOLECZNY TEATR POWSZECHNY: Dziś „Zwyciężyłem kryzys” o godz. 7-9 wiecz. przy ul. Narbutta 14.

CYRK STANIEWSKICH: Dziś i codziennie o 18.15 w. gwiazda Abisynji, Koringa, na czele noworocznego programu. We wtorki, środy, soboty i niedziele o 4.30 pp. i 18.15 wiecz.

Zamachy samobójcze ludzi pracy

Aleksander Karski, lat 42 (Włoka 7), urzędnik, otrął się weronalem w bramie domu Widok 22.

Jan Siwczak, lat 26 (Garbarska 5), bez zajęcia, w zamiarze samobójczym zadał sobie ostrym narzędziem ranę cięto-klutą szyi.

Jan Okrański, lat 22 (Górczewska 55), robotnik, targnął się na

życie, zadając sobie nożem kilka ran klutych lewego boku.

Wszystkim ofiarom nędzy pomocy udzieliło Pogotowie, poczem Karskiego i Okrańskiego przewieziono do szpitala Dz. Jezus, Siwczaka zaś — do Przemienienia Pańskiego.

Skutki pijaństwa

Henryk Kapuściński, druciarz, będąc pijany, w mieszkaniu matki swej (Okopowa 36) wszczął awanturę i pobił kamieniem swego brata, Stanisława, w obronie napadniętego stanęła narzeczona, Zofja Wicherkiewiczówna, której awanturnik wyrwał garść włosów i też pobił kamieniem. Pokrwawiona Wicherkiewiczówna uciekla na podwórze, wzywając pomocy.

Sąsiedzi zaalarmowali III komis. Dwaj policjanci przeprowadzili Kapuścińskiego do komis., gdzie spisano protokół. Wicher-

kiewiczównę przewieziono do ambulatorjum Pogotowia, gdzie stwierdzono dwie rany tłuczone głowy.

Powodem zajścia było to, że Henryk K. przed 3-ma tygodniami sprzedał swe mieszkanie za 200 zł., a pieniądze przepił. Żona jego z dziećmi przeniosła się do swej matki. Kapuściński, zostawszy bez dachu nad głową, sprządził się do mieszkania swej matki i terorem usiłował zmusić ją do usunięcia się z lokalu.

Wypadki samochodowe

Na rogu ul. Miodowej i Kapitulnej taksówka przejechała 10-1.

Wypadek St. Miłaszewskiego

Prześwietlenie rentgenologiczne nogi Stanisława Miłaszewskiego, który został onegdaj przejechany przez auto f. „Pocisk” wykazało 2 ciężkie złamania. Kuracja potrwa wobec tego kilka miesięcy.

Wypadek tramwajowy

Przed domem Młynarska 3 dostał się pod tramwaj 30-letni Stanisław Dutkiewicz (Łucka 6), robotnik. Lekarz Pogotowia stwierdził pęknięcie podstawy czaszki i ogólne potłuczenie i w stanie ciężkim przewiózł rannego do szpitala na Czystem.

Wypadek przy pracy

Robotnik Stanisław Biskupski, lat 20, zatrudniony przy budowie domu Marszałkowska 8, przez nieostrożność uderzył się przy pracy młotkiem. Lekarz Pogotowia stwierdził ranę tłuczoną nosa i ciętą łuku brwiowego. Po operacji, Biskupskiego przewieziono do domu.

Pożar w „Cyruliku”

Wczoraj rano w lokalu Cyrulika Warszawskiego wybuchł pożar, gdyż od przegrzanego pieca w garderobie damskiej zapaliło się ubranie. Ogień pochłonął między innymi wszystkie suknie Miry Zimińskiej. Na miejsce przybyły 3 oddziały straży ogniowej, które po 20 minutach pożar ugasiły.

Elektryfikacja linii otwokiej

Wzdłuż trasy Warszawa — Otwok został ustawiony słupy, na których będą umocowane przewody elektryczne. Uroczomienie pociągów elektrycznych na tej trasie spodziewane jest jeszcze w rb. W związku z elektryfikacją linii otwokiej, przejazdy przez tor będą skasowane, i zastąpione przejazdami tunelowymi dla wozów. Przebudowie ulegną przystanki kolejowe. Prace na linii otwokiej potrwają jeszcze parę lat.

Stow. Architektów

We czwartek dnia 23 b. m. o godz. 19 min. 30, w lokalu Stowarzyszenia Techników przy ul. Czackiego 3-5, odbędzie się zebranie Członków Oddziału Warszawskiego Stow. Architektów Rzecz. Polskiej.

Tematem dyskusji będzie: Program budownictwa mieszkaniowego, w zależności od potrzeb społecznych, samorządowych, higienicznych, przemysłowych i plastycznych.

OGŁOSZENIA DROBNE

A.A.A.A.A.) TAPCZANY Higieniczne, automatyczne patentowane 3722, złotych 50, oraz nowoczesne kozetki, otomany. Warunki dogodne. Wytwórnia: Twarda 5 Tel. 247-67.

ZŁOTO, biżuterję, kwity lombardowe kupuje Hefen, Miódowa 2.

Czy karykatura jest obrazą?

W związku z mową Wacława Sieroszewskiego, prezesa Akademii Literatury, w której protestował przeciwko objęciu przez amnestję przestępców prasowych, b. więźniów brzeskich, przebywających zagranicą, jak też przeciwko zniesieniu Berezki Kartuskiej, tygodnik „Prosto z Mostu” zamieścił cały tekst mowy wraz z ostrym komentarzem, a następnie

dał karykaturę p. Sieroszewskiego. P. Sieroszewski wniósł skargę o obrazę przeciwko autorowi fotomontażowej karykatury Polnińskiemu, oraz redaktorowi pisma Piaseckiemu.

Sprawę tę rozpatrywać ma XIII sąd grodzki na ul. Kruczej. Obronę wniósł adw. Zygmunt Hofmankl-Ostrowski. I. K.

Zwrot dóbr skonfiskowanych przez zaborców

Sąd Najwyższy, na wniosek ministra sprawiedliwości, ogłosił wyjaśnienie w kwestji, czy ustawa o dobrach skonfiskowanych przez rząd zaborcze uczestnikom walk o Niepodległość, wyczerpuje zarówno kategorię osób, jak i wszystkie uprawnienia co do dóbr skonfiskowanych, w szczególności czy po wydaniu tej ustawy mogą być windykowane przez potomków powstańców dobra skonfiskowane

przed r. 1830, oraz czy po wydaniu ustawy z marca 1932, osoby, którym przyznane zostały dobra niegdyś skonfiskowane, mogą dochodzić od Państwa dochody, otrzymane z tych dóbr.

Sąd Najwyższy uchwalił, że ustawa nie odnosi się do dóbr utraconych z powodu walk przed rokiem 1830. Żądanie zwrotów dochodów od Skarbu Państwa jest niemożliwe.

Sąd Pracy w sprawie wydalania pracowników

Został zwolniony z pracy pewien pracownik, który otrzymał pensję za bieżący miesiąc i za następny. Po reszcie zaś należności, polecono mu przyjść za parę tygodni i zwolniono go z obowiązku przychodzenia do biura. Pracownik zgodził się na tę propozycję. Przed upływem terminu, w którym miał się zgłosić po pieniądze, otrzymał inną posadę, wobec czego poprzedni pracodawca odmówił mu wypłaty pensji za dwa

miesiące, twierdząc, że do końca trzymiesięcznego okresu nie miał prawa przyjmować innej posady.

Sąd Pracy nie podzielił opinii pracodawcy, stwierdzając, że rozwiązanie umowy w razie wydalania pracownika następuje z dniem wydalania i objęcie przez pracownika innej posady, niezależnie od terminu, nie ma wpływu na obowiązek wypłaty trzymiesięcznego odszkodowania.

Co wyświetlają kina?

ADRIA: „Oczy czarne” z Harry Baur.
APOLLO: „Marja Baszkirew”.
ATLANTIC: „Zapomniany człowiek”.
AMOR: „Mały pułkownik”.
ANTENA: „Człowiek o stu maskach” i „Żywy zastaw”.
AKRON: „Powrót Frankenstein’a” i „Wyrok życia”.
AS: „Przebudzenie” i rewja. Do godz. 7-9, 8 godz. dr. Morgana”.
BALTYK: „Dawid Cooperfield”.
COLOSSEUM: „Zaczęło się od pocatunku” i rewja.
COLOSSEUM MALE: „Antek policmajster”.
CORSO: „Szanghaj” i rewja.
CAPITOL: „Jaśnie pan szofer”.

CAPITOL p. 4
BODO
BENITA
FERTNER
JASNIE
PAN
SZOFER

CASINO: „Dom Nr. 56”.

CASINO Nowy-Swiat 50
p. 4, 6, 8 i 10
PREMIERA!
„Od światła do cieni wielkiego miasta wioda droga jej burzliwego życia...”
NAJPIĘKNIJSZY FILM FASCYNUJĄCY
Kaj Francis
DOM Nr. 56
w pozostałych rolach:
RICARDO CORTEZ
GENE RAYMOND

ELITE: „6 lat miłości” i „W blasku życia”.
EUROPA: „Nie odchodź odemnie”.
FILHARMONJA: „W walce z Caratem” (Miłość Maksyma).
FLORIDA: „Sing Sing” i „Spełnio marzenia”.
FORUM: „Jestem zbiegiem” i „Le-gong”.
FAMA: „Symfonia Pracy”.
HELJOS: „Dwie Joasie”.
HOLLYWOOD: „Pieniądz”. Na scenie rewja.
KOMETA: „Dziwięc z Budapesztu” i rewja.

Kino-KOMETA
Teatr
ul. Chłodna 49, tel. 6.48-51.
„Dziwięc z Budapesztu”
Bajeczna inscenizacja. — Czar węgierskiego czardasa i płonącego temperamentu. — Cygańska muzyka. Skrzyżcy dowcip.
REWJA

LUX: „A. B. C. miłości” i „S. O. S. Góra lodowa”.
LOS: „Miłość dla początkujących”.

MAJESTIC: Całe miasto o tem mówić
majestic 09 balkon
Początek 4
Najlepszy i najweselszy film sezonu.
Całe Miasto
o tem mówić 70 parter
Dla młodzieży ulgi.

MEWA: „Kryjówka szczęścia” i „Audjencia” z M. Eggertle.
MASKA: „Wesola wdówka” i „Człowiek, który zgubił głowę”.
METRO: „Sprawa Dreyfusa”.
MIEJSKIE: „Anna Karenina”.

KINO MIEJSKIE
Poez. 6—8—10—
w święta 4—6—8—10.

Anna Karenina

MUCHA: „Malowana zasłona” i „Milioner mimowoli”.
NOWA TOMBOLA: „Niewolnica z Mandalay” i „Zaproszenie do walca”.
OKO PRASKIE: „Szkariatny kwiat” i „Kapitan Korkoran”.
PAN: „Manewry miłosne”.

W Kinie PAN
Rewelacyjny polski romans muzyczny
MANEWRY MIŁOSNE
Reż. J. NOWINA-PRZYBYLSKI i KONRAD TOM.
W rol. gł.: Mankiewiczówna, Halama, Zimińska, Żabczyński, Sielański.
Humor, Młodość, Radość, Piosenka
Przepych wystawy, Wspaniała gra!

PETIT TRIANON: „Niewolnica z Mandalay” i „Noc karnawałowa”.
POPULARNY: „Malowana zasłona” i rewja.
PROMIEN: „ABC Miłości” i „Babona”.
PRAGA: „Szanghaj” i rewja.
RAJ: „Bandyta - detektyw” i „Wróg kobiet”.
RIALTO: „Będziesz znowu moją”.
RIVIERA: „Rapsodia Bałtyku”.
ROXY: „Rapsodia Bałtyku”.
SFINKS: „Mężczyźni wola blondynki” i rewja.
SOKÓŁ: „Niedokończona symfonia”.
STYLÓWY: „Katarzyna” z Fr. Gaal.
ŚWIATOWID: „Osaczona”.
ŚWIAT: „Roześmiana oczy”.
TON: „Wyprawy krzyżowe”.
UCIECHA: „Piekiło” w-g Dantego.
UNJA: „Dyktator” i rewja.